

РЕШЕНИЕ

№ 672

гр. София, 07.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Бранимира Митушева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Ютеров, като разглежда дело номер **6869** по описа за **2013** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

при участието на секретар ГАЛЯ ИЛИЕВА и в присъствието на прокурор ЮТЕРОВ, разглежда докладваното от съдия П. касационно адм. дело №6869 по описа за 2013г. и за да се произнесе след съвещание, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на юрисконсулт С. Х., като процесуален представител на КОМИСИЯ ЗА РЕГУЛИРАНЕ НА СЪОБЩЕНИЯТА, срещу РЕШЕНИЕ от 31.05.2013г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД (СРС), Наказателно отделение, 20^{-ти} състав, по адм.наказателно дело №16282/2012 г.

Касационната жалба съдържа оплаквания за неправилност на обжалваното решение, като постановено в нарушение на закона – касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК. Касаторът поддържа, че административно-наказателното производство е образувано законосъобразно, в рамките на тримесечния срок от откриване на нарушителя, предвиден в чл.34 ЗАНН. Твърди, че в настоящата хипотеза е неприложима разпоредбата на чл.28 ЗАНН. Прави искане за отмяна на обжалваното съдебно решение и вместо него да бъде потвърдено Наказателно постановление (НП) №0131/30.03.2012 г. на председателя на Комисията за регулиране на съобщенията (КРС).

Ответникът – [фирма] ([фирма]), оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител поддържа, че касационната жалба е неоснователна и моли съда да я остави без уважение.

ПРОКУРАТУРАТА на РБългария, представлявана от прокурор Ютеров от Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като прецени събраните доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество – ОСНОВАТЕЛНА.

П. С. П. бил абонат на [фирма] и като такъв ползвал фиксиран телефонен номер 02 967 17 32, предоставян от [фирма], по силата на сключен договор, като имал неплатени сметки - за месец декември 2010 г., със срок за плащане до 29.01.2011 г. вкл. и за месец януари 2011 г., със срок за плащане до 28.02.2011 г. вкл., като за периода от м. XI.2010 г. до края на м. III.2011 г., поради различни кабелни повреди, имало проблем с предоставянето на телекомуникационните услуги. Поради неплатените сметки П. бил включен в кампанията на [фирма] за уведомяване на абонатите, че услугите ще бъдат ограничени. На 30.05.2011 г. телекомуникационната компания спряла достъпа до обществената си телефонна мрежа и предоставянето на обществени телефонни услуги на своя абонат П. С. П., ползващ цитирания телефонен номер, във връзка с което на 01.06.2011 г. същият подал жалба до Комисията за защита на потребителите (К.). Жалбата на П. била препратена до КРС с писмо, заведено в на 30.06.2011 г. с вх. №04-01-187. По повод на същата е извършена проверка, в следствие на която са издадени два констативни протокола от 15.09.2011 г. и от 03.10.2011 г., последвани от Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) №С-531/03.10.2011 г. Въз основа на последния е издадено и процесното НП №0131 от 30.03.2012 г. на председателя на КРС, с което на [фирма] е наложено административно наказание – „имуществена санкция”, в размер на 2000 (две хиляди) лева, за нарушение на чл.4, ал.3, във вр. с ал.2, пр.2^{ро} от Наредба №6 от 13 март 2008 г. за изискванията и параметрите на качеството за универсалната услуга, специалните мерки за хора с увреждания и реда за избор на предприятия, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, и за възлагане на задължението за предоставяне на универсалната услуга (Наредбата), във връзка с чл.335 и чл.336 от Закона за електронните съобщения (ЗЕС).

От правна страна, първоинстанционният съд е приел, че АУАН е издаден извън срока по чл. 34 ЗАНН, който е преклузивен и неспазването му води до прекратяване на образуваното административнонаказателно производство. В мотивите си съдът е счел също, че е налице маловажен случай на административно нарушение и е необходимо да се приложи чл. 28 ЗАНН.

Решението на първоинстанционния съд е неправилно.

Спор между страните по отношение на фактите не съществува и същите правилно са възприети и от СРС. При правилно установена фактическа обстановка първостепенният съд е формулирал неправилни правни изводи. Неправилно районният съд е приел, че не са спазени датите за образуване на административнонаказателно производство. Съгласно константната съдебна практика, установяването на административно нарушение става след извършване на проверка,

съпроводена със задълбочен анализ на събраните доказателства. В тази връзка няма как датата 30.06.2011 г., на която изпратената от К. и заведена в КРС жалба на П., да се счете за дата, на която е открит нарушителят. Под „откриване на нарушителя”, по смисъла на чл. 34 ЗАНН, се има предвид не посочването му от засегнатото лице, а установяването от конкретните обективни данни, че дружеството е извършило конкретното нарушение. Съгласно чл.313, ал.1, т.1 ЗЕС, в изпълнение на своите функции, оправомощените по чл.312, ал. 1 ЗЕС служители на комисията имат право да извършват проверки и да съставят актове по реда на ЗАНН при констатиране на нарушения. В конкретния случай овластените по чл. 313, ал. 1, т. 1 ЗЕС лица са открили нарушителя след извършване на проверки, което се потвърждава от изготвените констативни протоколи от 15.09.2011 г. и от 03.10.2011 г., обективиращи резултатите от същите. Нарушителят е бил открит още с първата извършена проверка в предприятието, т.е на 15.09.2011 г., поради което съставеният на 03.10.2011 г. АУАН е в рамките на 3-месечния преклузивен срок.

В процесния случай, от събраните пред СРС писмени и гласни доказателства, безспорно се установява, че [фирма] е спряло достъпа до обществената си телефонна мрежа и предоставянето на обществени телефонни услуги на своя абонат П., поради неплатени сметки, без да е спазил задължението си по чл.4, ал.3 от Наредбата да изпрати на същия едномесечно писмено предупреждение за спиране на достъпа. За пълнота, следва да се отбележи, че изпращането на съобщения до абоната за наличие на неизплатени сметки не е равносилно на писмено предупреждение по смисъла на чл.4, ал.3 от Наредбата. Те съставляват по своята същност кампании, които са част от процедура за уведомление, въведени от [фирма] с вътрешни правила и целят своевременно събиране на вземанията на компанията, както и улеснение за абонатите, забравили да заплатят задълженията си. Тези кампании не биха могли да бъдат приравнени на задължителното едномесечно писмено предупреждение за спиране на достъпа.

Настоящият съдебен състав не споделя също така и изводите на районния съд по отношение прилагането на чл. 28 ЗАНН. Установеното нарушение не е маловажно, тъй като то е типично за вида си, не разкрива по-ниска степен на опасност в сравнение с други нарушения от този вид, не са налице нито изключителни, нито многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства.

С оглед на изложеното настоящата съдебна инстанция намира, че НП №0131/30.03.2012г. е издадено от компетентен орган, в съответствие с процедурните правила и материалния закон. Безспорно са установени нарушението и неговия извършител. Наложена санкция е в законоустановените граници, като отговаря на тежестта на нарушението, на степента на обществената му опасност и с нея могат да се постигнат целите на наказанието.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение на СРС, НО, 20 състав е неправилно, на основание чл. 348, ал. 1, т. 1 НПК, и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде отменено. На основание чл. 222, ал. 1 АПК делото следва да бъде решено по същество, като се потвърди НП № 0131 от 30.03.2012 г. на председателя на КРС.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал.1 АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, III^{-ти} Касационен състав

РЕШИ

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ от 31.05.2013г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 20^{-ти} състав, по адм.наказателно дело №16282/2012 г.
И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА НП №0131/30.03.2012г., издадено от председателя на Комисията за регулиране на съобщенията.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.